

COLUMN

Artistieke bubbels

Hoeveel miljoen zou u willen betalen voor deze column?

Door **PETER CASTEELS**

Ik geloof niet dat ik al ooit een artikel over bitcoins heb gelezen dat veel langer is dan een kortje in *The Economist*. Ik zou u dus niet exact kunnen uitleggen op welke manier blockchain werkt, en al helemaal niet waarom die cryptomunten nu eigenlijk klimaatvriendelijk zijn. Met elk record komt het barsten van die bubbel alleen maar een beetje dichterbij. In de tussentijd leert een mens beter iets bij over de echte economie, waarna hij achteraf alleen het geweldige boek hoeft te lezen dat Michael Lewis vast over de val van bitcoin zal schrijven.

Nog iets wat mij amper interesseert: de internationale kunstmarkt. Er is al heel lang geen enkel verband meer tussen de artistieke of spirituele waarde van een kunstwerk en het geldbedrag dat een plutocraat ervoor wil geven. Ook daar trekken de allergrootste records nog maar heel even de aandacht, zoals luchtballonnen die onverwacht voorbijvaren.

NFT's maken het mogelijk om alles wat online gepubliceerd wordt te verkopen in cryptomunten.

Nu zijn er NFT's, oftewel *non-fungible tokens*. In plaats van bubbels die barsten, worden er voorlopig bubbels van bubbels geblazen. NFT's

maken het mogelijk om alles wat online gepubliceerd wordt te verkopen in cryptomunten en dus in hard geld. Het bekendste voorbeeld is de eerste tweet van Jack Dorsey uit 2016, die hij uiteindelijk voor 2,9 miljoen dollar wist te verkopen. Er zijn ook gifjes te koop, en Kevin Roose van *The New York Times* maakte vorige week van zijn columns over NFT's een NFT. Wanneer ik dit schrijf, is het hoogste bod een niet onaardige 33.000 dollar.

Uiteindelijk zijn NFT's een handigheidje van de kunstwereld. Zo heel vernieuwend is het idee zelfs niet. Iedereen heeft weleens iets in een museum gezien waarvan hij zeker wist dat hij het zelf ook had kunnen maken. Waarom kost het dan zo veel geld? Omdat er ergens de handtekening van een kunstenaar op staat. Een NFT is zo'n digitale handtekening. Mike Winkelmann wist in maart een verzameling van zijn digitaal in elkaar geflanste werken en cartoons als NFT te verkopen voor 69 miljoen dollar. Hij komt daarmee meteen in de top drie van best verkopende levende kunstenaars, na Jeff Koons – hij natuurlijk – en David Hockney. De verkoop werd ook geregeld door Christie's, een van de beroemdste veilinghuizen ter wereld. Het is Winkelmann, uiteraard, van harte gegund. Net zoals bitcoins eenzame mannen nog altijd laten dromen van het grote geld, kunnen vanaf nu dus ook *digital artists* en zelfs twitteraars of columnisten hopen op een miljoenenverkoop. Wat zou de wereld een troosteloze plek zijn zonder bubbels en zeepbellen. ●

Strandraadsels

Willehad Eilers & Philip Mueller schilderden simultaan, om en om, een reeks ambigue doeken bij elkaar waarin Eilers' expressieve verftoets versmelt met de symbolische beeldtaal van Mueller. 'We wilden vreugde zo uitbeelden dat het obscene werd', zegt Eilers daarover. We zien opgewonden badgasten de zee uitrennen. Ze lijken opgeschrikt. Of hebben ze iets op hun kerfstok? Even mysterieus is *Witness*. Daarin komt een massa kijklustigen aangedraven. Net als het rokende bunnymeisje met de hippe sneakers loeren ze naar wat twee figuren in rugaanzicht uitspoken. Knevelen ze daar iemand, na een uit de hand gelopen beachparty? Graven ze een put? Of reanimeren ze een drenkeling? Aan de konijnenoren van het meisje – symbool voor de wederopstanding – en de tattoo van de Jezusfiguur met doornenkroon te zien zou dit wel eens over Pasen kunnen gaan.

Door **HANS BOFFEL**

Reality Kings, van 01/04 tot 22/05, Harlan Levey Projects, Brussel. Info: hl-projects.com